

Gedichten Stille Week 2017

Maandag: Judas

30 Judaspenningen

- Corry van Emmerik-Koenekoop

Ze glimmen in mijn handen
- ik heb het goed gedaan –
We leggen hem aan banden
- z'n einde komt eraan –

Die 30 mooie munten
- de losprijs van een slaaf –
zijn voor de dieptepunten
- en eigenlijk best gaaf –

Ik dacht dat hij zou zorgen
dat ons volk werd bevrijd
maar hooguit overmorgen
is hij verleden tijd

Ik geef hem een omhelzing
daar in Gethsémané
en regel zo zijn aanhouding
dan nemen ze hem mee

Had hij maar moeten zorgen
dat ons volk werd bevrijd
dus hooguit overmorgen
is hij verleden tijd

Dinsdag: Kajafas

Het uur der waarheid

- Jelly Verwaal

Nu is het uur der waarheid aangebroken.
Hij staat terecht. De schuldeloze Man.
En hóe men Hem met woorden blijft bestoken,
en hoe de menigte ook samenspanst;

Er is geen aanklacht dan de échte waarheid:
"De man heeft zich aan God gelijkgesteld".
Met déze aanklacht in de openbaarheid
wordt nu het vonnis van Zijn dood geveld.

Zo wordt het vrees'lijk oordeel uitgesproken:
De doodstraf staat hier op. Hij wordt veracht.
Hij wordt bespuwd. Hij wordt bedreigd, gewroken.
Maar Jezus zwijgt. Hij wéét welk Kruis Hem wacht.

Woensdag: Petrus

Wat heb je toch gezegd

- Ina Bos

Petrus, jouw liefde voor de Heer is groot
vol hartstocht en vol vuur zeg jij
ik blijf U trouw tot in de dood
en wijk niet van uw zij
maar och, je weet niet wat je zegt
jij bent te klein voor dit gevecht.

Daar binnen in het rechtsgebouw
schreeuw je heel hard: ik ken Hem niet
door die verloochening van jou
verzwaar jij Jezus z'n verdriet
o Petrus, wat heb je toch gezegd
wie heeft dit in jouw mond gelegd.

Zelfs in zijn uur van zware last
kijkt Jezus jou indringend aan
heel liefdevol houdt Hij je vast
door zijn genade kraait de haan
wat jij uit angst hier hebt gezegd
wordt door Hem aan het kruis gehecht.

Er is weer ruimte voor berouw
kijk maar hoe Petrus bitter huilt
en let op Jezus' grote trouw
voor iedereen die bij Hem schuilt
het is volbracht, heeft Hij gezegd
wij zijn weer in Gods hand gelegd.

Donderdag: Pilatus

Jezus zweeg

- Jelly Verwaal

En Jezus zweeg. Hij deed zijn mond niet open,
zoals een schaap ter slachtbank wordt geleid.
Zo kwam zijn uur steeds dichterbij geslopen.
Maar Jezus zweeg. Hij wist: Het is Mijn tijd.

Pilatus was verwonderd: geen protesten?
Hoe kan dat nu, als Hij onschuldig is?
Maar hoe ze Hem ook tot reactie presten,
Hij zweeg. Een lam, dat zeer geduldig is.

Het Lam werd Held. Hij werd de overwinnaar,
die in de overgave niet weerstreeft.
Het juichend overwinningslied begint dáár,
waar je je leven aan de Vader geeft.

Zaterdag: Maria

Maria keek toe

- Alison M. Robertson (Liedboek 2013: 583)

Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,
ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd.
Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt.
Zij wilde Hem aanraken, zorgen voor Hem.

Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed.
Zijn vrienden op afstand – zij pijnigt zich af:
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?

Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie.
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied.
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot:
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God.

Zij keek naar de Zoon die de Vader ons gaf
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf.
Heer Jezus, ik buig met Maria mij neer,
uw reddende dood geeft het leven ons weer.